

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ ΣΑΜΟΥ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

Κάθε σκεπτόμενος Έλληνας διακατέχεται σήμερα, από θλίψη, οργή και αγανάκτηση, τόσο για αυτά που συμβαίνουν και μας έχουν οδηγήσει στα «ύψη» της διεθνούς ανυποληψίας και απαξίωσης, όσο και εκ του γεγονότος ότι οι πολιτικοί μας, δεν θέλουν να αντιληφθούν το αυτονόητο, δηλαδή ότι «δεν πάει άλλο πια». Βεβαίως κάθε Κυβέρνηση εκλέγεται από τον λαό για να κυβερνά τη χώρα. Δικές της είναι οι αποφάσεις, αλλά και δικές της οι εξ' αυτών ευθύνες. Στις Δημοκρατίες, όμως είναι όχι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση κάθε ενεργού πολίτη, να κρίνει τις όποιες αποφάσεις, θετικά ή αρνητικά, εκφράζοντας ελεύθερα την γνώμη του, πολύ περισσότερο όταν οι αντοχές της κοινωνίας έχουν χτυπήσει κόκκινο, όπως τώρα. Οι Έλληνες σήμερα διακατέχονται από συσσωρευμένο μίσος προς ότι εκφράζει το κράτος και τούτο διότι αυτό επί δεκαετίες ολιγορεί. Εάν οι εκφραστές των πολιτικών μας συστημάτων είχαν την ευαισθησία να κατέβουν και να ζήσουν την καθημερινότητα, όχι φυσικά με συνοδείες, φρουρές και προαναγγελίες επισκέψεων, αλλά σαν απλοί πολίτες θα καταλάβαιναν πολλά πράγματα και θα μάθαιναν άλλα τόσα για τις αιτίες της απόλυτης απαξίωσης πολιτικών και πολιτικής από τον λαό.

Είναι γεγονός μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση ότι διερχόμεθα την μεγαλύτερη από την απελευθέρωσή μας εθνική και κοινωνική κρίση. Εάν δεν συνέλθουμε άμεσα, από τα βιώματα των παθογενειών που μας κατατρύχουν σαν λαό, θα υποστούμε μη αναστρέψιμη καταστροφή με απρόβλεπτες εθνικές συνέπειες. Οι πολιτικές των πολιτικών μας, τα τελευταία 36 χρόνια, μας οδήγησαν στα σημερινά αδιέξοδα. οι ευθύνες των είναι τεράστιες για : Την οικονομική μας εξαθλίωση, την αλόγιστη ρουσφετολογική διόγκωση του δημοσίου, σε ανθρώπινο δυναμικό και όχι μόνο, το ανεξέλεγκτο της υπολειτουργίας και την παραλυσία της κρατικής μηχανής, την ανοχή των αυθαιρεσιών και της «ιδιοκτησιακής» αντίληψης των εργαζομένων, ως προς τα χειριζόμενα από αυτούς μέσα κοινωνικής ωφέλειας. Την γενικευμένη διαφθορά, που στη κυριολεξία μαστίζει τη χώρα μας επί δεκαετίες, άνευ ουδεμίας ουσιαστικής, αντιδράσεως του συστήματος. Την άλωση της χώρας μας από τις ορδές των ανεξέλεγκτα, εισερχομένων συνεχώς λαθρομεταναστών με όλα τα θλιβερά επακόλουθα. Την πρωτοφανή για κυρίαρχη χώρα, ηττοπάθεια και ενδοτικότητα, με την οποία αντιμετωπίζουμε τις συνεχείς και κάθε μορφής , προκλητικές αμφισβητήσεις και απειλές της εθνικής μας κυριαρχίας, υπό των γειτόνων μας!

«Μικροί ανίκανοι και τυφλοί κυβερνήτες. Λαοί που αυτοκτονούν ομαδικά» (Γ. Σεφέρης)

Κανείς δεν είναι άμοιρος ευθυνών. Όλοι είμαστε υπεύθυνοι ή συνυπεύθυνοι για το σημερινό μας κατάντημα. Αλλά η μέγιστη ευθύνη ανήκει στους πολιτικούς μας. Αυτοί κυβερνούσαν και γνώριζαν τι έκαναν και που μας οδηγούσε η ανοχή εκ μέρους των – της ασυδοσίας και ο άκρατος ευδαιμονισμός, αλλά αδιαφορούσαν για την κατάληξη και τις συνέπειες της ρουσφετολογικής πολιτικής των.

Ουδείς, είχε, την ευαισθησία και την τόλμη να αντιδράσει προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον, ώστε να επαναφέρει το σύστημα στη κανονική του λειτουργία και να ανακόψει την πτωτική μας πορεία προς την αυτοκαταστροφή. Τώρα όλοι δήθεν εξανίστανται και διαρρηγνύουν τα μιάτιά τους για την τελική κατάληξη, επιδιδόμενοι- εξοργιστικά και μέχρι αηδίας στο να επιρρίπτουν οι μεν τις ευθύνες στους δε και όλοι μαζί οι άθλιοι να τις αποποιούνται με απαράδεκτες πολιτικές μεθοδεύσεις, που βιώνουμε καθημερινώς.

Τα πολιτικά μας κόμματα αλληλοκατηγορούνται, από μακρού και με φανατισμό για διαφθορά και «σαπίλα»!

Για τα τεράστια σκάνδαλα, του χρηματιστηρίου, των ομολόγων, του Βατοπεδίου, της Ζήμενς και πολλά άλλα, υπάρχουν τεράστιες πολιτικές ευθύνες, όμως σκάνδαλα και ένοχοι, έχουν μπει με πολιτικές μεθοδεύσεις, στο «χρονοντούλαπο της συγκάλυψης και της ατιμωρησίας», λόγω γενικευμένης πολιτικής απροθυμίας, να διαλευκανθούν. Έχει καταστεί πλέον πίστη στον απλό έντιμο Έλληνα ότι βιώνουμε μια

απονομιμοποίηση του πολιτικού μας συστήματος, ώστε δια της αλληλοπροστασίας των ενόχων, να αυτοπροστατεύεται και το σύστημα!

Είναι απορίας άξιον πως οι πολιτικοί μας δεν αντιλαμβάνονται την οργή του λαού; Πως δεν καταλαβαίνουν ότι:

Απηυδίσσαμε, βαρεθήκαμε, σιχαθήκαμε, να ακούμε και να διαβάζουμε, 24 ώρες το 24ωρο για πολιτικές ευθύνες, για κλέφτες, απατεώνες, λαμόγια, φοροφυγάδες, δολοπλόκους εκβιαστές, σωματέμπορους, κερδοσκόπους, λαθρομετανάστες, χασισέμπορους και ότι άλλο μπορεί να φαντασθεί κανείς και να μη βλέπουμε κανέναν, να ονοματίζεται συγκεκριμένα, να συλλαμβάνεται και να οδηγείται στη φυλακή οποιαδήποτε θέση και εάν είχε ή έχει.

Αναυδος και απόλυτα παροπλισμένος ο σκεπτόμενος Έλληνας, αφού δεν έχει την δυνατότητα να επιλέξει, παρά ένα εκ των δύο «προαιώνιων» πολιτικών συστημάτων παρακολουθεί τα τεκταινόμενα απηυδισμένος!!

Ο Έλληνας ξεχωρίζει, για το φιλότιμο και την αγάπη του προς την πατρίδα ενώ απεχθάνεται καιροσκοπισμό – ψεύδος – και δειλία ανεξαρτήτως κινήτρου.

Δυστυχώς όμως πάσχουμε, επί μακρόν, από ικανές ηγεσίες. Κατά την ιστορική μας πορεία, ως Έθνος με εξαίρεση 2-3 Ηγέτες οι οποίοι Διπλασίασαν, Δόξασαν, και Έσωσαν την Πατρίδα μας. Είχαμε και εξακολουθούμε να έχουμε τεράστιο έλλειμμα ικανών ηγεσιών!

Για να χαρακτηριστεί κάποιος ως Ηγέτης, πρέπει να απαντά σε ορισμένα προσόντα: Δυναμικότητα – Τόλμη – Αποφασιστικότητα – Αξιοπιστία – Ενθουσιασμό – Δυνατότητα αναπτύξεως πρωτοβουλιών – Ακεραιότητα χαρακτήρα – Ορθή κρίση – Απεριόριστες γνώσεις (γενικές και συγκεκριμένες) – Δικαιοσύνη – Ανιδιοτέλεια – Ειλικρίνεια. Δυνατότητα να επιλέγει τους συνεργάτες του.

Δυστυχώς για την πατρίδα μας, ενώ και τα δύο κόμματα εξουσίας, ως αντιπολίτευση υπόσχονται τα πάντα για να ορθοποδήσει η Ελλάδα, όταν γίνουν κυβέρνηση και αναλάβουν την εξουσία ξεχνούν τα πάντα! Και αυτή η αλήθεια επαναλαμβάνεται, την βιώνουμε και την πληρώνουμε επί δεκαετίες. Νομίζω ότι ηθελημένα στη χώρα μας γίνεται παρερμηνεία και εξ' αυτής, κατάχρηση του όρου Δημοκρατία. Σε καμιά χώρα του κόσμου δεν υπάρχει ασυδοσία κοινωνικών διαμαρτυριών, ατιμωρησία και ασυλία, για παραβάτες ή ενόχους! Σε όλες τις χώρες οι παρανομούντες, όποιοι και εάν είναι και όποια θέση ή αξίωμα και εάν κατείχαν ή κατέχουν, παραπέμπονται στη δικαιοδύνη και αν ενέχονται σε αξιόποινες πράξεις, πάνε φυλακή.

Πολύ περισσότερο οι κλέφτες και οι καταχρασταί, του δημοσίου χρήματος, οι οποίοι πέραν της φυλακίσεως, χάνουν και τα κτηθέντα περιουσιακά τους στοιχεία. Εδώ τι γίνεται; Τίποτα. Τα πάντα κινούνται με ταχύτητα «χελώνας» έως ότου διαγραφούν και ξεχασθούν.

Δικαιολογημένη λοιπόν η αγανάκτηση και η απαίτηση όλων, το Κράτος να εφαρμόσει επί τέλους το κράτος και να σταματήσει τον εμπαιγμό μας. Δεν πάει άλλο πια. Εάν θέλουμε ως λαός και Έθνος να επιζήσουμε πρέπει να δούμε κατάματα την πραγματικότητα. Πρέπει να αφυπνιστούμε. Έχουμε θαυμάσιους νέους ανθρώπους και επιστήμονες οι οποίοι διαπρέπουν σε όλο τον κόσμο, εκτός της Ελλάδος η οποία τους αναγκάζει σε φυγή. Αυτό πρέπει να σταματήσει άμεσα, η πατρίδα μας σήμερα όσο ποτέ άλλοτε έχει ανάγκη από τα παιδιά της, από νέα και απόλυτα άφθαρτα πρόσωπα για να αναλάβουν τα ηνία της χώρας. Μπορούμε και πρέπει να τα καταφέρουμε να ορθοποδήσουμε, Εθνικά, Κοινωνικά και Οικονομικά. Δεν μας αξίζει η σημερινή απαξίωση.

Οι σκεπτόμενοι Έλληνες σήμερα διερωτώνται:

Γιατί δεν συλλαμβάνονται για να οδηγηθούν στη φυλακή και στην Δικαιοσύνη οι κλέφτες του δημοσίου χρήματος; Γιατί το κράτος δεν τους κατάσχει τα περιουσιακά τους στοιχεία που προέρχονται από μίζες και κλοπές πάσης μορφής;

Γιατί δεν ονοματίζονται οι ενεχόμενοι σε σκάνδαλα, ώστε να τους μάθει όλος ο λαός και δια της διαπόμπευσης να αποτρέπεται η υποτροπή;

Γιατί τα πολιτικά πρόσωπα εάν και εφόσον ενέχονται σε αξιόποινες πράξεις να μην παραπέμπονται στη δικαιοσύνη όπως όλοι οι Έλληνες αλλά να επιλαμβάνεται δι' αυτούς η βουλή;

Γιατί το κράτος αφήνει όλα τα κοινωνικά παράσιτα να διαβρώνουν τα πάντα ανενόχλητα;

Γιατί το κράτος λαμβάνει ανάλογα οικονομικά μέτρα κατά των αδυνάτων, εντίμων και νομοταγών πολιτών και διευκολύνει, με κάθε τρόπο, τους ασυνεπείς στις υποχρεώσεις τους;

Γιατί το κράτος δεν εξασφαλίζει την ασφάλεια των πολιτών του, δια της Αστυνομίας, αλλά την χρησιμοποιεί, για αλλότριες αποστολές;

Γιατί το κράτος ανέχεται και δεν πατάσσει αμείλικτα την φοροδιαφυγή, το παραεμπόριο, την αισχροκέρδεια;
Γιατί το κράτος δέχεται να παίζει το ρόλο του αμορτισέρ στην ΕΕ για τους μετανάστες και τους λαθρομετανάστες;
Μέχρι που θα πάει αυτή η κατάσταση;
Γιατί το κράτος δέχεται με «ψευδεπίγραφες καθησυχαστικές» δικαιολογίες, που μας εξευτελίζουν διεθνώς, τις διάφορες Εθνικές προκλήσεις και απειλές που υφιστάμεθα επί καθημερινής, πλέον, βάσεως; Και αντί να ενισχύει τις Ένοπλες Δυνάμεις, τις αποδυναμώνει παντοιοτρόπως; Μήπως πιστεύει ότι η εθνική μας ασφάλεια θα μας την εξασφαλίσουν οι ξένοι σύμμαχοι ή εταίροι; Ή μήπως όλα «πάνε μια χαρά» και δεν μας αναγκαιούν ΕΔ;

«Μας σκοτώνουν με μικρές δόσεις πολύ ταχτικά, πολύ σιωπηλά, πολύ σοφά» (Γ. Σεφέρης)

Τα ανωτέρω συνιστούν τις παθογένειες και αιτίες των σημερινών μας παθών. Η ανάγκη αφυπνίσεως και αναδύσεως νέων δυνάμεων, για τα ηνία της πατρίδος μας, προβάλλει επιτακτικά, εάν δεν το καταλάβουμε άμεσα, θα υποστούμε τις συνέπειες.

Εμμανουήλ Ν. Πέτρου

Εφ. Λοχαγός (ΠΖ)

www.seansamou.gr

manolisred@hotmail.com